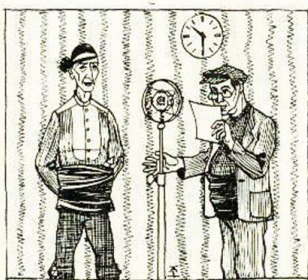


Per als xiquets tortosins



SOU molts, los xiquets i xiquetes que cada dimarts, a les deu i mitja en punt de la nit, esteu a l'èco, per a escoltar totes les sorrieres que des de l'Emissora Sindical Ràdio Tortosa amollem un parell de païsosos enamorats com lo primer de tot lo que vullgue dir progrès i prosperitat per a n'esta ciutat i comarca. Sabem que d'hasta n'hi han, que fan de «recordatòris» per als grans de casa. «Pare, són les deu i mitja i avui és dimarts!» Gràcies, xiquets!

I com natros volíem pagar-vos d'alguna manera esta simpatia que teniu per natros, res mos ha paregut millor que dedicar-vos esta xarrada «fora de programa» destinada, i no es existe, al Programa de les Festes de la Mare de Déu de la Cinta d'enguany.

Los tortosins que passem de la corantena, trobem a faltar moltes coses desde 1939, a n'esta ciutat que mos ha vist nàixer. Si poguéssim, des de les nostres xarrades, pegar un cop d'ull «retrospectiu» a tot lo que ham trobat a faltar, podríem fer-ne un munt com un paller; però avui, tenint en compte que va de-

dicada a vatos, no vos parlarem de coses que no poguéssiu entendre.

Tots mos entendreu quan vos diguéssim que anem a parlar-vos dels gegants tortosins.

Tots teniu ben present aquell parell d'aligots de cartró i fusta que van ballant, devant de les processons de Corpus i de la Cinta, al so de gaita i tabal.

Lo que no tots sabeu és que els gegants que avui en dia obrin la marxa de les processons tortosines, no són los nostres, los gegants tortosins... Voreu: Don Ramon Vergés Pauli, al tomo V de les «Espurnes de la Llar», explica que els gegants tortosins han sigut sempre personatges d'alcúrnia, de familia molt antiga. L'any 1625 —segueix contant-mos D. Ramon Vergés— ja es troben rastres als comptes de ca la ciutat de les quantitats pagades per portar els gegants a la processó del Corpus. Més de 300 anys!

L'any 1858, a Tortosa, va ser un any de Festes de la Cinta extraordinàries. La cosa no era per a menos. La Reina Isabel II havia acceptat ser la Majordoma de la Confraria

de la Cinta. Per aquell any se veu que els gegants que hi havien estaven bastant acatxapats, i com no haurien pogut fer un paper vistós, se va acordar jubilar-los i portar-ne uns de nous. Són estos que veieu retratats a n'esta mateixa plana. Què vos semblen?... Tat que Ell, a pesar del seu gran bigot, fa cara de bona persona?... Pos ho era!... Ah, i Ella «tal para qual!». Graciosa com ella sola. En una caiguda d'ulls, que quan sortien al carrer, només que li pegués una mirada ja em veies al gegant detràs d'ella embabocat d'allò més.

I esta parella de Gegants van desaparèixer de Tortosa, entre moltes atres coses bones, allà per l'any 1936. Después n'han vingut dos més però... tots los coneixeu, i si els compareu en estos d'ans de la guerra, no els arriben ni a la sola de la sabata.

Però Tortosa no es resigna així como així a no tornar a tindre als famosos gegants nostres i este istiu passat, s'ha tramut una espècie de conjura per a tornar a portar a Tortosa una parella de Gegants de bo de bo, de la mateixa familia que aquells que van vindre a Tortosa l'any 1858 i que es pareguen a n'ells com una gota d'aigua a un atra gota.

I natros, que sabem que esta noticia vos ha

d'agradar a vatos sobretot, xiquets i xiquetes tortosins, hem volgut arroplegar-la per a donar-vos-la a conèixer uns dies abans de que comencen les festes de la Cinta d'enguany.

Així, d'esta manera, quan sortiran a passejar pels carrers de Tortosa estos gegants «temporeros», podreu mirar-los millor i comparar-los en la parella que, si Déu vol, tornarem a tindre ben prontet, tan prontet com vullguessem perque lo de gegants ho hau de pendre com a cosa vostra, xiquets. A vatos res vos se pot negar. Si vatos ajudeu a les bones persones, als bons tortosins que se ho han posat al cap, l'any vinent podrem invitar-vos a anar a donar la «bien venida» a la nova parella de gegants que tornaran a ser, per a Tortosa, los dignes successors d'aquella parella que van arribar l'any 1858 i que en tota dignitat representaven a la ciutat.

I com no pot ser que uns personatges tan importants no tinguén nom, natros mos atreviríem a suggerir que als nous gegants s'els bateje en tots los ets i uts i que a la xocolatada s'aconvide a tots los xiquets i xiquetes tortosins... Què us pareix? Tat que sí?

QUICO DE FORES I JOAN DE GANDAIA

